

MARTHE AUNE ERIKSEN

Kjennetegnene for Eriksens kunstnerskap er undersøkningen av ulike omgivelser i grenselandet mellom by og periferi. Gjennom et dempet og renskåret fotografisk uttrykk, med referanser til monokromt maleri såvel som til objektivistiske fotografiske tradisjoner, anskueliggjøres omgivelser og byrom som sjelden fanger vår oppmerksomhet. Bildene er tatt nær forsteder eller mindre industriområder, mot skogholt eller langsmed hovedfartsårer, og avdekker etterlatte bygningselementer, hauger av stein og sand, eller andre markører for byens opphør.

Hennes seneste serier ser ut til å vise øde landskap og urørt natur. Felles for landskapene er imidlertid at de alle er resultat av menneskelig aktivitet. Arbeidene gjør synlig funksjonsløse områder hvor mye er påbegynt, men lite er fullendt, hvor prosjekter har strandet og visjoner forlist. Temporære omgivelser og nyere kulturlandskap som befinner seg i tilnærmet permanente mellomrom eller glemsel. Områder nærmest usynlige i all sin tilstedeværelse.

Utstillingen i Bærum Kunsthall viser en serie arbeider hentet fra områder av berg- og kalkbrudds-industri, vegarbeidsprosjekt, pukk- og asfaltverk eller gruvedrift. Artificiell natur og kulturlandskap i kontinuerlig endring, og som gjennom denne transformasjon synliggjør forholdet mellom fortid og fremtid.

Eriksen (f. 1975) er utdannet ved Kunsthøgskolen i Oslo, hvor hun ble uteksaminert i 2003. Hun har en lang rad separat- og gruppeutstillinger bak seg, blant annet ved House of Foundation (Moss), Spriten Kunsthall (Skien), Møre og Romsdal Kunstsenter og Galleri 54 (Gøteborg), og er under året aktuell i utstillinger ved større institusjoner i bla Paris, Lucca og Hamburg. Hun er offentlig representert, har gjennomført utsmykningsoppdrag og mottatt en rekke større stipender, blant annet fra Norsk Kulturråd, Malmø Konstmuseum og Hasselbladstiftelsen. Eriksen bor og arbeider i Malmø, Sverige.

Utstillingen er støttet av Norsk Kulturråd.

ANNICKEN THRANE-STEEN

Det er ikke så farlig hva du sier – det er måten du sier det på

Man får en underlig følelse av nærhet i det en person forteller sin historie. Det blir som et usynlig bånd mellom fortelleren og lytteren, hvor bevegelsene er med og setter preg på samtalens nærhet og spenning. Det er disse undertonene Thrane-Steen arbeider med. Hun formidler historiene, følelsene og uttrykkene i et nærbilde, hvor bare en enkelt del av handlingen er fremhevet. Fortellerne er kvinner fra vestkanten, som deler sine tanker rundt arbeidskarrieren og fallhøyden. Deres uttrykk er fanget ett sekund i samtalen. Et øyeblikk som forteller en historie, som utdypes av talte fragmenter.

Thrane-Steen finner det inspirerende å fange inn hvordan hendene og føttene beveger seg under en samtale og underveis oppdage utstrålingen av trygghet og utrygghet. Den enkeltes valg på ulike livsområder, eller mangel på sådan, skaper en undertone som virker tiltrekkende. Gjennom kameralinsens innramming trer rørelsene tydeligere frem, uforstyrret av et større bilde. Blikket hennes ledes mot de små bevegelsene.

Thrane-Steen (f. 1972) er utdannet ved Kunsthøgskolen i Oslo, 2013, med master i keramikk og video. Hun bor og arbeider i Oslo og har hatt flere utstillinger i regi av blant annet Galleri 69, Østlandsutstillingen, Norsk Billedhoggerforening, Galleri A og Carl Berner Prosjektrom og en utsmykning i Drammen fengsel.

KRISTINE ØKSENDAL

Bevegelse brukes som metode og viser direkte til kunstneren som subjekt. Samtidig ønsker hun en tilstedeværelse i hver handling. Metodene for utvikling av bevegelse og strek endrer seg fra prosjekt til prosjekt, prosjektene går gjennom flere faser med research, skisser og utprøving før ferdigstilling. Arbeidene refererer til tidlig europeisk avantgarde, hvor maleri og skulptur ble kombinert med performance og lydkunst, ideer som ble videreutviklet av kjente bevegelser som Bauhaus og Fluxus.

Farger, kontraster og linjer står sentralt i den maleriske produksjonen. De abstrakte motivene bygger seg opp gjennom lag på lag med farge. Improviserte bevegelser er utgangspunktet for motivene. Øksendal jobber med bevegelse i billedrommet gjennom ulike komposisjonsgrep. Fysisk bevegelse i arbeidet med maleriene bidrar direkte til komposisjonen. Farger og flater angir ulike tyngde og vektforhold. Arbeidene hinter til muligheter for omrokering av bildets formelementer. De ulike elementene påvirker hverandre i et dynamisk visuelt spill og angir illusjon av rom og kinetisk bevegelse.

Øksendal viser gjerne videoarbeid i samspill med maleri, som bl.a. i prosjektet *Sonate* (2013) hvor monumentale malerier ble produsert parallelt med et filmprosjekt som inkluderte dans og koreografi. Her speilet dansen den handlingsbaserte maleriske prosessen som fant sted på atelieret, hvor planker og plater fungerte som sjablonger.

Øksendals praksis har de siste ti årene vært interdisiplinær med utgangspunkt i maleriet. Gjennomgående tema har vært identitet og ideer rundt subjektivitet. Ved å sidestille prosesser i ulike medier har hun utviklet metoder for å produsere kunstverk som inkluderer fastlagte føringer for komponering i kombinasjon med improvisasjon. En performativ tilnærming til den kreative prosessen hvor metoden for utføring styrer prosessen. Prosjektene vektlegger alle betydningen av gester og analyserer det fysiske og taktile aspektet ved arbeidet.

Øksendal (f. 1977) bor og arbeider i Oslo. Utdannet billedkunstner ved Central Saint Martins College of Art and Design i London og ved Kunstakademiet i Oslo.